

In en bij Rotterdam-zuid zouden de Duitsers zich, als dat nodig was, slechts kunnen handhaven indien hun opzet lukte om via Noord-Brabant de 9de *Panzer-Division* binnen enkele dagen naar Rotterdam te laten doorstoten. Zulks vergde de verovering van de grote verkeersbruggen over de Oude Maas bij Dordrecht en over het Hollands Diep bij Moerdijk.

De brug bij Dordrecht had een vaste wacht, telkens bestaande uit een sergeant en een korporaal van de infanterie en twaalf manschappen uit het depot van de pontonniers en torpedisten. Dat depot dat in Dordrecht gevestigd was, telde, behalve de staf, vier compagnieën (bij elkaar op 10 mei ca. veertienhonderd militairen) en bestond uitsluitend uit technische troepen; de pontonniers (die pontonbruggen moesten slaan en bedienen) kregen slechts elementair schietonderricht en de meeste torpedisten (die binnenwateren met mijnen moesten versperren) zelfs dat niet. Depot- en tevens kantonnementscommandant was luitenant-kolonel J. A. Mussert, een oudere broer van de leider der NSB. Hij was een ziekelijk man van wie niet veel leiding uitging.

Aan weerskanten van de verkeersbrug stonden luchtdoelmitrailleurs opgesteld, tweemaal vier. De twee pelotons die de mitrailleurs bedienden, telden samen ongeveer veertig militairen.¹

De Duitse luchtlandingen op en bij het Eiland van Dordrecht begonnen ongeveer een uur na *X-Zeit* (3 uur 55): om 4 uur 58 berichtte de luchtwachtpost-Dordrecht dat 'ontelbare Duitse vliegtuigen' overtrokken die 'honderden parachutisten' afwierpen. Het motorgeronk en het geratel der luchtdoelmitrailleurs alarmeerden de gehele bevolking, de militairen die buiten de depotgebouwen sliepen, trokken haastig hun kleren aan en snelden naar de kazernementen.

Een deel van de Duitse parachutisten landde aan de Zwijndrechtse kant dicht in de buurt van de autoweg die naar de verkeersbrug leidt. Van de twintig man die daar de luchtdoelmitrailleurs bedienden, werden haastig vijf als patrouille naar de autoweg gezonden; vijf anderen kwamen van het peloton aan de Dordrechtse kant toesnellen. Beide patrouilles werden door de beter-bewapende parachutisten overweldigd, het gehele peloton aan de Zwijndrechtse kant gaf zich spoedig over. Dat aan de Dordrechtse kant had moeite met op de Duitsers te vuren: dezen dekten zich handig achter de stalen binten van de brug en achter de opstaande betonnen rand van het rijdek. De brugwacht trok zich terug, het peloton aan de Dordrechtse kant gaf zich, nadat drie manschappen gesneuveld waren, even voor zes uur over: een uur

¹ (Sectie krijgsgeschiedenis) V. E. Nierstrasz: *De krijgsverrichtingen op het zuidfront van de Vesting Holland, mei 1940* (1963), p. 11-12. Verder aan te halen als Nierstrasz: *Zuidfront Vesting Holland*.